

เติบโตอย่างแข็งแรงด้วยความผูกพัน

สารบรรณ

	หน้า
คำนำ	1
ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรงฉันจึงต้องได้รับ...	2
...การใกล้ชิดกับความอบอุ่นของร่างกาย	4
...ความอบอุ่นและความมั่นคง	6
...ใกล้ชิดความรักและมีคนคุยด้วย	8
...ความผูกพันอันแนบแน่น	10
...การได้รับคำชมเชยว่าฉันเป็นหนึ่งเดียว	12
...ให้ความไว้วางใจในความสามารถของฉัน	13
...ให้บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการของฉัน	14
...บอกชี้ทางที่ถูกให้แก่ฉัน	16
คำชี้แจง	18
เติบโตอย่างแข็งแรงด้วยความผูกพัน: คุณแม่และคุณพ่อต้องการอะไรเพื่อบุตรของคุณ	19
การให้ข้อมูลการอบรมดูแลบุตรแก่บิดาและมารดา ที่สวิสเซอร์แลนด์	20
มูลนิธิยาครอบครัว	20
สิ่งคี่ที่น่าจะมีประโยชน์	21

คำนำ

ในชีวิตของเด็กๆ คนหนึ่งนั้น ความผูกพันกับพ่อแม่ เป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งของพัฒนาการของเด็ก. นับตั้งแต่วันแรกที่เกิด. พัฒนาการต่างๆ ของเด็กขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด เราต้องการให้ข้อมูลแก่คุณเกี่ยวกับการช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างคุณและเด็ก เป็นไปด้วยดีได้อย่างดีในบอร์ซัวร์ฉบับนี้ โดย เฉพาะสำหรับผู้ใกล้ชิดเด็กแรกเกิดและเด็กเล็กๆ เราเสนอแนวทางความต้องการของเด็กแรกเกิด และเด็กเล็กทั้งหมดแปดข้อ เพื่อให้เด็กเจริญเติบโต มีพัฒนาการที่ดีและแข็งแรงทั้งกายและจิตใจ เพื่อให้เป็นพื้นฐานอันมั่นคงเตรียมรับการเจริญเติบโตในระยะเวลาหลายปีต่อไป

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรงฉันจึงต้อง

...การใกล้ชิดกับความอบอุ่นของร่างกาย

...ความอบอุ่นและความมั่นคง

...ใกล้ชิดความรักและมีคนคุยด้วย

...ความผูกพันอันแน่นหนา

...การได้รับคำชมเชยว่าฉันเป็นหนึ่งเดียว

...ให้ความไว้วางใจในความสามารถของฉัน

...ให้บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการขอ

...บอกชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่ฉัน

งๆได้รับ...”

งค์นี้

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรงฉันจึง ต้องได้รับ...

...ความใกล้ชิดและความอบอุ่น“

เมื่อฉันเกิดมา, ฉันหายใจ, และฉันอยากรู้อยากเห็น และอยากรู้จักกับโลกและสิ่ง
แวดล้อมภายนอกรอบตัวฉัน เพื่อที่ฉันจะได้รับแรงกระตุ้นให้มีพัฒนาการไปตาม
ที่ควรเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมกับพัฒนาการขั้นต่อไป

- ฉันชอบฟังเสียงพ่อและแม่ของฉันตั้งแต่ฉันอยู่ในท้องของแม่ฉัน, โดยเฉพาะเมื่อ
มีคนลูบไล้ท้องของแม่ฉัน.
- ฉันชอบอยู่ใกล้เพื่อไต่ไต่ของร่างกายของพ่อแม่ของฉัน
ใช้มันจำเป็นสำหรับฉัน.
- ถึงแม้ฉันยังพูดไม่ได้แต่ฉันแสดงออกให้เข้าใจว่าฉันสบายดีหรือไม่และฉัน
ต้องการอะไร.
- ฉันต้องการมองเห็นพ่อแม่ของฉันเสมอไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด
- ฉันอยากให้แม่และพ่อดูแลเอาใจใส่ และเล่นกับฉันและฉันให้คำตบแม่
พ่อเท่าที่ฉันทำได้

- ในระหว่างที่เด็กอยู่ในครรภ์นั้นเมื่อเด็กได้ยินเสียงของแม่หรือพ่อเด็กจะเริ่มพยายามสื่อ
สัมพันธ์กับแม่และพ่อ
- ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อไม่ให้เด็กแรกเกิดรู้สึกหงอยเหงาน่า เมื่อเด็กคลอดจากครรภ์จะ
วางเด็กคนนั้นบนท้องของแม่. การสัมผัสระหว่างผิวของแม่และลูกเป็นการก่อความสัมพันธ์
ที่เป็นความผูกพันอันแนบแน่นต่อไปในอนาคต ดังนั้นการได้สัมผัสกับร่างกายของแม่ในระยะ
แรกเกิดเดือนแรกๆจึงสำคัญมากสำหรับเด็กอ่อน
- เด็กอ่อนที่พูดไม่ได้แต่จะมีวิธีการบอกให้ผู้ใหญ่รับรู้ความรู้สึกได้ด้วยการร้องไห้ การ
ออกเสียงอ้อแอ้รวมทั้งการแสดงออกโดยสีหน้าดวงตา และอาการต่างๆเมื่อลูกร้องแม่หรือพ่อ
จะเข้ามาดูแลใกล้ชิดทันทีว่าทำไมลูกจึงร้องเป็นต้น ซึ่งนั่นคือการแสดงให้ลูกรู้ว่ามันได้ถูก
ทั้งให้ทุกคนเดี๋ยว แม่และพ่อให้ความมั่นใจแก่ลูกว่าอยู่ด้วยเสมอไม่ว่าที่ใดทำให้เด็กมีความ
มั่นใจและจะเรียนรู้ที่จะรอดได้ในอนาคต
- การเดินทางกับเด็กเล็กนั้นสำหรับเด็กเล็กๆจะรู้สึกสบายมากในรถเข็นเด็ก ในผ้าสำพาย
บ่าหรือถุงใส่เด็กเล็ก (สนักส์), โดยที่เด็กจะหันหน้าไปทางหน้าแม่หรือหน้าพ่อจะทำให้เด็กรู้
สึกดีที่สุดใน ถ้าอ้อมการอุ้มเด็กเข้าเอวข้างใดข้างหนึ่งจะสบายสำหรับเด็กมากที่สุด. เพราะ
เด็กจะเลือกที่จะดูหน้าแม่หรืออาจอยากหรืออยากเห็นโลกภายนอก ถ้าเด็กไม่เห็นหน้าแม่
หรือพ่อหรือผู้ดูแลใกล้ชิดเด็กจะรู้สึกท้อแท้และเกิดความไม่มั่นใจได้

- ความสัมพันธ์ที่แม่และพ่อเสริมสร้างในระหว่างอยู่ในครรภ์ของแม่นั้นควรจะได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาไปมากขึ้นเมื่อลูกคลอดออกมาโดยการพูดคุยกับลูก ร้องเพลงให้ฟัง เล่าสิ่งต่างๆ ยิ้มแย้ม หัวเราะ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้รับรู้ความรู้สึกทางอารมณ์ โดยสีหน้า สำเนียงเสียงการพูดและเรียนรู้ในการตอบโต้ด้วยใช้สีหน้าและเสียงของตน เพื่อสื่อสารกับแม่พ่อหรือผู้เลี้ยงดูใกล้ชิด,
- การที่เด็กหันหน้าหนีหมายความว่าเด็กต้องการพักการติดต่อหมายความว่าจะต้องเรียนรู้จักกับอะไรใหม่ๆ ที่ตนเพิ่งได้ประสบ เมื่อแม่และพ่อกถามว่าลูกเล็กสบายดีหรือไม่ ลูกที่เป็นเด็กแรกเกิดจะไม่ตอบคำถามนี้เป็นคำพูดอย่างแน่นอนแต่ลูกจะแสดงสีหน้าอาการมีความสุข รวมทั้งส่งเสียงตามภาษาเด็กอ่อน เด็กอ่อนสามารถเข้าใจสำเนียงเสียงที่แม่และพ่อใช้ถาม

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรงฉันจึง ต้องได้รับ...

...ความอบอุ่นและความเชื่อใจ“

เพื่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่ถูกต้องเหมาะสมตามวัยเมื่อฉันยังเป็นเด็ก
แรกเกิดและเด็กเล็กฉันนั้นฉันจำเป็นต้องได้รับความอบอุ่นและความเชื่อมั่นในความรักของแม่และพ่อ.

- ฉันต้องการรับรู้ความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย.
- ฉันไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของตัวเองได้. ดังนั้นฉันจึงจำเป็นต้องได้รับความมั่นคงความรู้สึกอบอุ่นและความปลอดภัยเมื่อฉันจำเป็นและต้องการ.
- ฉันต้องการผู้ดูแลใกล้ชิดที่มีความรู้สึกละเอียดอ่อนและสามารถเข้าใจความรู้สึกของฉันได้
- ฉันรับรู้สิ่งต่างๆจากโสตประสาททั้งหมดและความรู้สึกจากการได้รับรู้นี้จะคิดตัวฉันไปตลอดชีวิต
- บางครั้งฉันร้องไห้ด้วยความหวาดกลัวจนเกือบพลบไปไม่ได้มันแปลว่าฉันต้องการความอบอุ่น ความมั่นคงและความปลอดภัยมากกว่าเวลาอื่นๆ.

- ความมั่นคง ความอบอุ่นและความปลอดภัยเป็นสิ่งพึงปรารถนาตามธรรมชาติของความเป็นคน และในอ้อมกอดของแม่หรือผู้ดูแลใกล้ชิดเป็นที่ที่เด็กแรกเกิด
- ได้รับ ความอบอุ่น ความรู้สึกปลอดภัยมากที่สุดนั่นคือการเริ่มต้นชีวิตที่ดีในการก้าวเข้ามาเป็นสมาชิกคนใหม่ของโลกที่เด็กยังไม่เคยรู้จักมาก่อน
- เด็กแรกเกิดนั้นจะเริ่มเรียนรู้จักความรู้สึกของตัวเองแต่ไม่สามารถเข้าใจได้ว่านั่นคือความรู้สึกของตน นอกจากนั้นเด็กแรกเกิดนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของตนได้ด้วยตนเอง
- เด็กที่ร้องไห้เยเยคือการสื่อความหมายว่าฉันต้องการความอบอุ่น ความมั่นใจและความปลอดภัยจากผู้ใกล้ชิด
- เด็กเล็กที่ร้องไห้เยเยนั้นไม่ควรถูกได้รับการปฏิเสธหรือถูกดุซึ่งเปรียบได้กับการลงโทษด้วยการไม่ให้ความรัก พฤติกรรมนี้เป็นสิ่งที่มีผลทางลบต่อพัฒนาการของเด็ก
- ในช่วงระยะสองสัปดาห์แรกของเด็กแรกเกิดนั้นเป็นระยะเวลาที่สำคัญมากที่สุดเพราะเด็กเริ่มเรียนรู้ที่จะเข้าใจความรู้สึกของตน ซึ่งจัดว่าเป็นการเรียนรู้
- ด้วยองค์ประกอบ 3 ประการประกอบด้วย „พร้อมเสมอ มั่นใจ ใกล้ชิด“, ปกติคือแม่หรือพ่อ. องค์ประกอบสามนี้คือ „พร้อมเสมอ มั่นใจ ใกล้ชิด“, คือผู้ใกล้ชิดที่

พร้อมเสมอ, สามารถความมั่นใจได้ และมีความใกล้ชิด. ซึ่งผู้ใกล้ชิดนี้ไม่ว่าจะเป็นแม่ พ่อหรือใครก็ตามจะได้รับความรู้สึกของเด็กและพยายามทำความเข้าใจและพร้อมที่จะให้คำตอบเสมอ

- เด็กแรกเดจะรับรู้การกระทำ ความรู้สึกต่างๆของผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดด้วยโสตประสาททั้งห้า
- และร่องรอยของความรู้สึกต่างๆนี้จะปรากฏอยู่ในสมองของเด็กและในระหว่าง การเจริญเติบโตขึ้นความรู้สึกเหล่านี้จะมีอิทธิพลกับความคิดความรู้สึกของเด็กตั้งแต่การเป็นเด็ก เยาวัย เด็กวัยรุ่นจนกระทั่งกลายเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ความรู้สึกที่ฝังอยู่นี้จะยังคงมีผลต่อไปในอนาคตในชีวิตประจำวันแม้ว่าผู้หนึ่งไม่ตระหนักในความรู้สึกขณะนั้น ว่ามันมาจากความรู้สึกในวัยวัยไรแต่ยังสำนึกก็ตาม ดังนั้นความอบอุ่นและความรักของแม่และพ่อจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของเด็กแรกเกิด
- มีเด็กแรกเกิดจำนวนมากที่พ่อและแม่ไม่สามารถปลอบโยนได้ เด็กร้องไห้แง สำหรับเด็กที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ยิ่งสำคัญมากยิ่งขึ้นที่จะต้องได้รับความอบอุ่นและความรักความ คมครองยิ่งขึ้นกว่าปกติและสำหรับแม่และพ่อของเด็กที่ประสบปัญหาเช่นนี้สามารถที่จะขอความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆได้เสมอ

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรง... ...ใกล้ชิดความรักและมีคนคุยด้วย”

เพราะฉันเป็นเด็กแรกเกิดฉันชอบที่จะได้รับความรักและความเอาใจใส่จากแม่และพ่ออย่างเต็มเปี่ยมเมื่อแม่หรือพ่อให้ความสนใจเอาใจใส่ฉันไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนผ้าแพมเพิสหรือเมื่อแม่หรือพ่อบอณาว่าก็ตาม รวมทั้งการหาประสบการณ์ใหม่รอบตัว. เมื่อใดที่แม่และพ่อพูดกับฉัน ฉันก็ได้เรียนรู้โดยการรับฟังภาษาและฉันยังได้เรียนรู้ด้วยว่าสิ่งที่ฉันอยากบอกแม่และพ่อนั้นสำคัญมากเพียงใด

- ฉันรักใบหน้าของผู้ที่เลี้ยงดูฉันอย่างใกล้ชิดและ พยายามทำสีหน้าต่างๆและใบหน้า ที่แสดงความรู้สึกต่างๆรวมทั้งเสียงที่ฉันได้ยินจากใบหน้าใบนี้
- ฉันรักชอบฟังเมื่อแม่และพ่ออธิบายให้ฉันฟังว่าทำอะไรบ้างถึงแม้ว่าฉันจะไม่เข้าใจทั้งหมดก็ตาม
- เมื่อฉันค้นพบอะไรใหม่ๆรอบๆตัวฉัน ฉันจะพยายามสับตาแม่หรือพ่อหรือคนที่ดูแลฉันใกล้ชิดเพื่อให้ฉันแน่ใจว่าทุกอย่างเป็นปกติและปลอดภัยสำหรับฉัน
- ผู้ที่ดูแลฉันบอกชื่อสิ่งต่างๆที่ฉันจับ และตั้งและสิ่งที่ฉันชี้
- เมื่อใดที่ฉันได้รับความเอาใจใส่มากเพียงพอโดยไม่จำกัดฉันก็พร้อมที่จะอยู่และเล่นคนเดียวได้โดยปราศจากปัญหาใดๆทั้งสิ้น
- หันมามองดูตาฉันเมื่อเธอพูดหรือสื่อสารกับฉันกับฉัน

- เด็กแรกเกิดมักจะชอบมองดูหน้าคนซึ่งจะเป็นไปโดยปกติเมื่อมีการเปลี่ยนผ้าอ้อมหรือแพมเพิส เมื่อเด็กเล็กสามารถมองดูหน้าคนที่ใกล้ชิดและรู้จักและเรียนแบบสีหน้ารวมทั้งพยายามเลียนแบบการออกเสียงต่างๆนั้นเป็นความรื่นเริงและสนุกสนานมากสำหรับเด็กคนนั้น แม่หรือพ่อผู้ดูแลสามารถเลียนแบบเสียงของเด็กและเพิ่มเติมตอบโต้โดยการออกเสียงต่างๆซึ่งการกระทำเช่นนี้เป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาให้แก่เด็กนั่นเอง
- เมื่อใดที่กระทำพร้อมทั้งการบอกอธิบายเป็นไปควบคู่กันเมื่อนั้นเด็กจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์คล้องกันของการกระทำและคำพูด และนั่นคือการปูพื้นฐานขั้นต่อไปของการพัฒนาการด้านภาษาของเด็ก
- เมื่อเด็กสามารถไปไหนด้วยตนเองได้เด็กจะอยากรู้อยากเห็นและต้องการค้นพบสิ่งแปลกใหม่รอบตัวของตนเองการสื่อสารกับแม่หรือผู้ดูแลคือการส่งสายตามองและต้องการรู้ว่าแม่หรือผู้ดูแลคิดอย่างไรกับการค้นพบสิ่งใหม่ๆของตนจะเป็นการสื่อสารโดยใช้สายตาและสีหน้าของแม่ พ่อหรือผู้ดูแลและสำเนียง

- เมื่อเด็กเริ่มค้นคว้าสิ่งต่างๆ แม่ พ่อหรือผู้เลี้ยงดูเด็กควรบอกชื่อสิ่งเหล่านั้นให้เด็กฟัง เด็กจะพยายามออกเสียงเรียกสิ่งเหล่านั้นเท่าที่ตนสามารถกระทำได้ แม่ หรือพ่อหรือผู้ดูแลควรออกเสียงเรียกชื่อสิ่งเหล่านั้นให้เด็กฟังด้วยภาษาของตนเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการสื่อให้เด็กรู้ว่าสิ่งที่ตนทำนั้นมีความหมายสำหรับแม่และพ่อหรือผู้เลี้ยงดู และวิธีการเช่นนี้คือการที่เด็กเรียนรู้ภาษาโดยอัตโนมัติ
- เด็กๆ ที่ได้รับความสนใจและการพูดคุยด้วยเช่นนี้โดยสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการให้ความอบอุ่นตอบสนองความต้องการพื้นฐาน เด็กคนนี้จะไม่หวาดวิตกความสัมพันธ์ที่เสมือนความอบอุ่นและความใกล้ชิดอื่นๆ และจะสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่ต้องอยู่คนเดียว เล่นคนเดียวและต้องการพร้อมทั้งสามารถกระทำได้ในระยะหนึ่งโดยไม่มีปัญหาใดๆ
- การสื่อสารสร้างความสัมพันธ์ การพูดคุยเด็กเล็กจะต้องกระทำในระดับสายตาของเด็ก เพื่อแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นต้องการสื่อสารกับเด็กเพราะเด็กและความรู้สึกของเด็กมีความหมายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเขาผู้นั้น

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรง... ...ความผูกพันอันแน่นแฟ้น“

แม่และพ่อรับรู้และตระหนักในความต้องการที่เป็นสิ่งจำเป็นของฉันทันทีที่ฉันเกิดมา แม่และพ่อเข้าใจฉันทันทีและตอบสนองความต้องการนั้นทันที แม่และพ่อปฏิบัติกับฉันอย่างถนอมถนอมดังนั้นฉันจึงได้รู้ว่าฉันไว้วางใจแม่พ่อได้เสมอ ฉันจึงเกิดความผูกพันอันแน่นแฟ้นและพัฒนาเป็นความไว้วางใจที่มั่นคง ดังนั้นทำให้ฉันอยู่พื้นฐานอันมั่นคงและทำให้ฉันมีความมั่นใจในก้าวต่อไปและสามารถกระทำได้ด้วยตนเอง

- บางครั้งฉันมีความรู้สึกไม่ไว้วางใจคนแปลกหน้าบางคน ฉันตั้งใจที่มีคนคอยช่วยเหลือให้ฉันสร้างสัมพันธ์กับคนอื่นๆ นั้นได้
- ฉันต้องการค้นพบและทดลองสิ่งต่างๆ แต่ในขณะที่เดียวกันสิ่งที่สำคัญที่สุดคือความแน่นอนที่ฉันสามารถกลับไปหาแม่หรือพ่อของฉันได้ทุกเวลาที่ฉันต้องการ
- สำหรับฉันเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ฉันรู้ว่าแม่หรือพ่อหรือผู้ดูแลฉันอยู่ใกล้ฉันเสมอ
- ฉันสามารถแสดงออกได้ให้โลกภายนอกรับรู้ว่าคุณอยากอยู่กับใครและไม้อยากอยู่กับใคร นี่เป็นสิ่งที่ฉันสามารถทำได้
- ถ้าฉันจะต้องอยู่กับคนแปลกหน้าที่ฉันไม่รู้จัก แม่และพ่อหรือผู้ดูแลฉันจะต้องอยู่กับฉันจนกว่าฉันจะรู้สึกปลอดภัยและวางใจคนอื่นๆ นั้นเสียก่อน

- การแสดงอาการไม่ต้องการไปอยู่หรือไปหาคนแปลกหน้าที่เด็กไม่รู้จักในช่วงท้ายของวัยหนึ่งขวบนั้น แสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถแยกแยะได้ระหว่างบุคคลที่ตนรู้จักไว้วางใจ/และคนที่ไม่รู้จัก ไม่ไว้วางใจ ดังนั้นการที่จะสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เด็กยังไม่รู้จักจึงควรจะทำอย่างระมัดระวังและควรจะเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปที่ละย่างก้าวเพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจบุคคลๆ นั้น
- การที่จะให้เด็กก้าวออกไปเพื่อการค้นพบสิ่ง
- ใหม่ๆ รอบตัวได้นั้น เด็กจะต้องแน่ใจว่าได้เสียก่อนว่าตนสามารถกลับมาหาบุคคลที่เด็กไว้วางใจและเชื่อใจได้ทุกเมื่อถ้าต้องการ
- ความรู้สึกเป็นสิ่งที่ฝังในความทรงจำตลอดชีวิต และเป็นสิ่งที่สำคัญมากส่วนหนึ่งของชีวิตที่จะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ทำให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งพัฒนาการนี้จะเป็นไปในช่วงสามปีแรกของชีวิตนี้เท่านั้น

ดังนั้น ความรู้สึกของเด็กเล็กจึงเป็นสิ่งสำคัญที่แม่ พ่อ ผู้ดูแลและบุคคลที่เด็กใกล้ชิดในครอบครัวจะต้องให้ความหมายกับความรู้สึก ความผูกพันอันแนบแน่นนี้แก่เด็ก

- ถ้าเด็กต้องการแสดงความแตกต่างของตัวเองจากเด็กคนอื่น แม่ พ่อหรือผู้ดูแลเด็กจะต้องตระหนักในความสำคัญของความรู้สึกเช่นนี้ของเด็ก ถ้าแม่พ่อหรือผู้ดูแลไม่ให้ความสำคัญกับความรู้สึกนี้ของเด็ก เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าตนไม่มีความหมายและไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ ซึ่งความรู้สึกเช่นนี้จะฝังติดในใจของเด็กไปจนโตตลอดชีวิตได้

ในกรณีที่เด็กต้องไปอยู่ในสถานที่ดูแลเด็กก่อนวัยเรียน

- เช่นการไปอยู่กับพี่เลี้ยงหรือ สถานที่รับเลี้ยงเด็กเล็กก็ตาม แม่และพ่อจะต้องอยู่กับเด็ก นานเท่าที่จำเป็นจนกระทั่งเด็กเกิดความรู้สึกไว้วางใจผู้ดูแลซึ่งเป็นบุคคลแปลกหน้าที่เด็กยังไม่รู้จักมาก่อน ดังนั้นการฝึกหัด ให้เด็กคุ้นเคยกับสถานที่ ผู้ดูแลในกรณีเช่นนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรง... ...การได้รับคำชมเชยว่าฉันเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียว“

ฉันเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียว. นิสัยและสิ่งที่ฉันได้รับจากพ่อแม่เป็นแรงผลักดันให้ฉันเกิดมาในโลกนี้ ซึ่งสองสิ่งนี้เป็นโครงสร้างของพัฒนาการของฉันดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับฉันเพราะเป็นตัวแปรของฉันที่ตอบโต้กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ทำให้ฉันเป็น ป๊อปปูล่า เป็นหนึ่งในหนึ่งเดียว

- ฉันต้องการให้พวกเขาได้เห็นและยอมรับความเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวของฉัน
- ฉันไม่ชอบที่เธอเปรียบเทียบฉันกับคนอื่น ๆ
- ฉันต้องการเวลาในการพัฒนาตัวเอง
- ถ้าฉันทำให้เธอโกรธโหมเหวี่ยงเธอบอกฉันได้ ว่าอะไรทำให้เธอโกรธหรือโหมเหวี่ยงแต่อย่ากล่าวหาว่าตัวฉันเป็นสาเหตุ
- ถ้าเธอเห็นความสามารถของฉันฉันจะมีความรู้สึกที่ดีและฉันจะมีพัฒนาการที่ดีต่อไป

- ในการที่ผู้ใหญ่ยอมรับการเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวของเด็กคนใดคนหนึ่งหมายความว่าผู้ใหญ่คนนั้นไม่สามารถถือว่าเป็นเด็กคนนั้นเป็นเสมือนเช่นสิ่งของ วัตถุที่ตนสามารถจะทำอะไรก็ได้ มันให้เป็นเช่นเดียวกับวัตถุนั้นก็ย่อมได้
- ในการที่ผู้ใหญ่ยอมรับการเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวของเด็กคนใดคนหนึ่งหมายความว่าไม่เปรียบเทียบเด็กคนนั้นกับเด็กคนอื่น ๆ เพราะการเปรียบเทียบเป็นการกดดันเด็กได้ทางอ้อม ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะกลับไปมีผลลบต่อความรู้สึกมั่นใจในตนเองที่กำลังเริ่มพัฒนาของเด็กคนนั้นให้หมดไป
- ในการที่ผู้ใหญ่ยอมรับการเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวของเด็กคนใดคนหนึ่งหมายความว่า การใช้เวลาแก่เด็กทุกคนเพื่อการพัฒนาตนเอง ตามสัญชาตญาณว่า แม่จะตั้งต้นหนยามากเพียงใดก็ตามต้นหญ้าต้นนั้นก็จะไม่เติบโตเร็วกว่าตามธรรมชาติของมัน
- การเปรียบเทียบในทางลบที่เกี่ยวกับตัวของเด็กทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าถูกปฏิเสธ ดังนั้น เด็กควรจะได้รับรู้ว่า: „สิ่งที่ฉันทำเป็นสาเหตุที่ทำให้แม่และพ่อโกรธ และโหมเหวี่ยง แต่แม่และพ่อไม่ได้โกรธฉันในฐานะที่ฉันเป็นลูก.“
- ตราบใดที่แม่ พ่อและผู้ดูแลให้ความสำคัญกับความสามารถของเด็กและถือว่าเป็นพลังเป็นความแข็งแรงแทนความอ่อนแออื่นๆ เด็กจะมีความรู้สึกว่าคุณได้รับการยอมรับในการเป็นตัวของตัวเอง

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรง... ...ให้ความไว้วางใจในความสามารถของฉัน“

ฉันเชื่อในตัวของฉันเองและฉันมีความสามารถพัฒนาการไปด้วยพลังงานศักยภาพ ของฉันเอง และสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากเธอคือฉันสามารถไว้วางใจใจแม่และพ่อของฉันได้เสมอเพราะฉันได้รับรู้ว่าฉัน

- เมื่อฉันให้สัญญาณว่า ต้องการอะไร จะเป็นการดีหากมีคนช่วย
- ฉันอยาก มีส่วนร่วมในชีวิตประจำวัน รับรู้อะไรๆ ให้ฉันได้มีส่วนด้วย
- หากฉันทดลอง เรียนแบบ ทำซ้ำๆหรือแก้งทำอะไร ปรดสนับสนุนฉันเกิด เพราะมันเป็นวิธีการเรียนของฉันอย่างหนึ่ง
- ฉันได้ค้นพบอะไรใหม่ อยากแสดงออก ดีใจกับฉัน ฉันก็จะมีกำลังใจต่อไป

- ในเดือนแรกๆที่เด็กแสดงว่าต้องการอะไร และสามารถได้รับการสนองตอบ จากพ่อแม่และผู้ไว้วางใจ ช่วยให้เด็กรู้สึกว่ามีฉันใจ
- เด็กจะมีความมั่นใจในสิ่งที่ทำอยู่ เมื่อเขาได้มีส่วนร่วมตัดสินใจในเรื่อง การดูแล การเลือกอาหาร หรือได้รับโอกาสที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ในการใช้เวลา และในชีวิตประจำวันด้วยตนเอง ประสบการณ์เช่นนี้จะมีส่วนช่วยทำให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง และสร้างเสริมจิตใจให้มีความเข้มแข็ง
- พฤติกรรมของเด็กที่พบบ่อยๆได้แก่ทดลอง เรียนแบบ ทำซ้ำๆหรือแก้งทำอะไร เป็นวิถีทางการเรียนรู้ และสร้างสรรค์โลก และเรื่องราวของเด็ก การสร้างสรรค์เหล่านั้นขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวของ เด็กแต่ละคน
- การค้นคว้า และค้นพบสิ่งต่างๆด้วยตนเอง แล้วสามารถบอกเล่าให้บุคคลรอบข้างรับรู และ ได้รับความยอมรับช่วยให้เด็กมีมั่นใจในตนเอง และส่งเสริมความสามารถในการที่จะสิ่งต่างๆ ต่อสู่โลกภายนอกด้วยตนเองในอนาคตของเขา
- เด็กที่โตด้วยความมั่นใจ กล้าและมีความอยากรู อยากรู้เห็นที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆด้วยตนเอง

„ฉันอยากเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรง...

...ให้บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา

เพื่อการพัฒนาการ และการเติบโตที่ดีของฉัน ฉันต้องการความรัก และเอาใจใส่ ต้องการสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นผู้ใหญ่เด็กที่เล่นกับฉัน และสิ่งของที่เรียกร้องความสนใจ เพื่อจะได้เรียนรู้ และทดลอง

- ฉันต้องการที่จะสัมผัสด้วยประสาททุกด้าน ให้โอกาสฉัน
- ให้ฉันได้ลองใช้อุปกรณ์ในชีวิตประจำวันบ้าง ฉันสนใจ และต้องการทดลอง
- ฉันต้องการสิ่งแวดล้อม ที่เรียกร้องประสาทสัมผัสและเร่งเร้าให้เรียน เพื่อฉันจะได้มีการพัฒนาการดังที่ธรรมชาติได้สร้างฉันมา
- พุดคุย เล่น และหัวเราะกับฉัน ให้ผู้ใหญ่และเด็กที่เป็นจะเพื่อนเล่นกับฉัน
- ถึงฉันจะเล่น จะค้นคว้าทดลองกับเด็กหรือผู้ใหญ่คนอื่น การที่บุคคลที่ฉันคุ้นเคยและวางใจอยู่ใกล้ ก็สำคัญสำหรับฉัน
- เรียกร้องความสนใจที่ฉันมีอยู่ ฉันต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

- ในวัยเยาว์เด็กมีความต้องการความคุ้มครอง ปกป้องจากสิ่งกระตุ้นต่างๆรอบตัว เมื่อเติบโตขึ้นเขาจะต้องการรับสิ่งกระตุ้นต่างๆรอบตัว การกระตุ้นทางประสาทการได้ยิน เห็น กลิ่น และสัมผัส และให้เขาเคลื่อนไหว
- โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมในการพัฒนาการของทารก และเด็กเล็ก
- ไม่ว่าเด็กจะเกิดมาในที่ใด จะมีสิ่งของที่จะกระตุ้นความสนใจของเด็กได้ทั้งหมด และเด็กสามารถเลือกเล่นได้ตามความพอใจ สิ่งของใดๆซึ่งมีใช้ปกติอยู่ในบ้านล้วนมีประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ของเด็ก
- ในสิ่งแวดล้อมที่เรียกร้องความสนใจ เด็กสามารถตัดสินใจเองได้ว่า เมื่อเวลาใดเขาจะขยับตัวนั่ง เดิน หรือเดินด้วยตนเอง
- ส่วนประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาของเด็กเล็กได้แก่ พ่อและแม่ ซึ่งอุ้ม คอย ร้องเพลง เต็มใจ อ่านหนังสือ เล่านิทาน และหัวเราะกับลูก หรือบางครั้งปล่อยให้เขาได้ทำอะไรเอง เพื่อค้นคว้าคนเดียวบ้าง นอกจากบุคคลใกล้เคียงแล้ว เด็กควรมีโอกาสได้รู้จักคนอื่นๆบ้าง ไม่ว่าจะเป็นแปลกที่ หรือคนแปลกหน้าเด็กจะมีปฏิกริยาที่ต่างกัน

ารของฉัน“

- สิ่งที่สำคัญสำหรับเด็กไม่ว่าเขาจะค้นคว้าหรือทำความรู้จักคนอื่น ๆ เขาจะต้องแน่ใจว่าเขาสามารถวางใจ และมาหาคนที่เขาคู่เคยได้เสมอ ซึ่งถ้าว่านั้นคือรากฐานที่มั่นคงสำหรับเขาที่จะก้าวออกไปค้นคว้าสิ่งใหม่ๆได้
- พ่อแม่สามารถสนับสนุนการพัฒนาการของลูก นั้นนับเป็นการช่วยเหลือที่สำคัญ ด้วยสิ่งกระตุ้นต่างๆรอบตัวในที่แวดล้อมตัวเขา เด็กก็จะสามารถเริ่มที่จะค้นคว้าเมื่อเขาพร้อม ซึ่งจะช่วยให้เขาตัดสินใจที่จะทำสิ่งใดๆได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรอจนมีใครบอให้

„ฉันต้องการเติบโตอย่างแข็งแรง... ...และต้องการให้ชี้ทาง“

เพื่อว่าฉันจะสามารถพบแนวทาง และดำรงชีวิตประจำวันได้ดี ฉันจำเป็นต้องมีผู้ดูแลเมื่อฉันต้องการ ต้องมีหลักเกณฑ์ ขอกำหนด กิจวัตรที่จะช่วยให้ฉันมีความเข้มแข็ง

- โชคดีที่มีพ่อแม่คอยดูแลเมื่อฉันเกิดมาในเดือนแรกๆ
- สิ่งที่ได้พบเห็นฝังลึกในสมองของฉัน
- ฉันจำเป็นต้องมีสิ่งที่ฉันรู้จักและคุ้นเคยได้สัมผัส หรือได้กลิ่น ที่ช่วยให้ฉันมีความมั่นใจ
- หากฉันได้มีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันด้วย ฉันก็จะสามารถร่วมทำด้วยได้ และจะรู้สึกสนุกไปด้วย
- กิจวัตรประจำวันที่สม่ำเสมอจะช่วยให้ฉันมีความมั่นใจ
- ฉันควรจะได้รับกฎซึ่งเหมาะสมกับวัยของฉัน ซึ่งจะช่วยให้ฉันรู้แนวทางในชีวิตได้
- ฉันหวังที่จะพูดว่า “ไม่” และ “ฉัน” ให้เวลา และโอกาสที่ฉันจะหาทางเป็นของตัวเองได้

- เมื่อเด็กคลอดเขาได้เข้ามาอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ใหม่โดยสิ้นเชิง มีกลางวันกลางคืน มีกลิ่นมีเสียงใหม่ สิ่งที่เขาควรจะได้พบเสมอคือ พ่อแม่ซึ่งเป็นแนวทางแรกของเขา
- กิจวัตรประจำวัน หรือสิ่งที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอเช่นการให้นม อาบน้ำจะจัดแน่นอยู่ในสมองของเขา
- เด็กอ่อนจะเรียนรู้แนวทางจากการกระทำ เช่นดูดนิ้ว ตะแคง หรือการเอาตุ๊กตาให้กอด ซึ่งจะเป็นแนวทางการปฏิบัติให้แก่เขา
- สิ่งที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอเช่นการให้นม อาบน้ำ เปลี่ยนผ้าอ้อม และเปลี่ยนเสื้อผ้า ซึ่งเกิดขึ้นตามลำดับโดยสม่ำเสมอ จะให้สัญญาณ ซึ่งเขาจะทำความรู้จักได้ ช่วยให้เขารู้ว่าเมื่อช่วยได้จะอย่างไร เขาจะรู้สึกสนุกด้วย

- สิ่งสำคัญที่เกิดซ้ำสม่ำเสมอเช่นการให้อาหาร การนอน รวมทั้งนันทนาการก่อนนอน หรือการเล่นเป็นกิจวัตรที่สำคัญ เป็นการช่วยให้เด็กได้รู้จักขอบเขตด้วย
- เมื่ออายุ 2 ขวบเด็กควรได้รู้จักกฎที่จำเป็นสำหรับเขา กิจวัตรประจำที่เขาได้รู้จักมาก่อน จะช่วยให้เขาเข้าใจหลักการอบรมเลี้ยงดูได้
- เมื่อเด็กรู้ความมากขึ้นหมายถึงมีความรู้สึกว่ามีตัวเอง และการเริ่มพูดว่า “ไม่” นั้นเป็นช่วงที่เขาเริ่มมองหาขอบเขตของตัวเอง สำหรับเขาหมายถึงการลองและรับรู้ผลของการกระทำใดๆที่เป็นไปตามกฎ และผลลัพธ์ หากไม่ทำตาม ขั้นตอนการเรียนรู้วันนี้ ต้องใช้เวลาและความหนักแน่น
- ภาวะที่จะเรียนรู้จักตัวเองสำหรับเด็กเป็นขั้นตอนปกติของการพัฒนาการ และจะมีความสำคัญอย่างยิ่งที่เด็กจะพัฒนาบุคลิกภาพของเขา คนใกล้ชิดมีหน้าที่ให้เขารู้ตัวว่าขอบเขตของเขาอยู่ที่ใด และสนับสนุนความเป็นตัวของตัวเองของเด็ก

คำอธิบาย

เด็กอ่อนและเด็กเล็กจำเป็นต้องมีบุคคลใกล้ชิดผูกพันอย่างน้อยสักหนึ่งคน ในการที่เขาจะมีการพัฒนาการได้อย่างมั่นคง บุคคลใกล้ชิดคนนั้นจะเป็นผู้ทำหน้าที่สั่งสอนอบรม และพร้อมกับความเข้าใจให้แก่เด็ก เขาจะให้ออกัสแก่ เด็กเพื่อให้พัฒนาบุคลิกภาพ และเป็นตัวของตัวเองได้

ผลจากการวิจัยค้นคว้าด้านการพัฒนาบุคลิกภาพใน 30 ปีที่ผ่านมา ได้ถูกนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการทำแผนพบบนี้ เนื้อหาสาระที่สำคัญคือ อะไรเป็นสิ่งที่เด็กเล็กที่อยู่ในท้องมารดาจนถึง 3 ปีควรจะได้รับ เพื่อให้เขาสามารถเติบโตอย่างแข็งแรงด้วยความผูกพัน

การวิจัยค้นคว้าด้านการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กในประเทศและวัฒนธรรมต่างๆทั่วโลก ผลลัพธ์ที่ได้จึงสามารถใช้ได้กับเด็กทั่วไปทั้งโลก ไม่ว่าที่ใดก็ตาม

ตั้งแต่วินาทีแรกที่เด็กเกิดออกมาติดต้องการมีความผูกพัน ผลการวิจัยพบว่า การเลี้ยงดูเด็กในวัยแรกเกิดมีผลต่อการอบรมดูแลเด็ก การพัฒนาการ และบุคลิกภาพของเด็กมากที่สุด และ คำนิยามทั้งสามคำจึงมีความจำเป็นที่

จะต้องขยายความให้ชัดเจนดังนี้

การเลี้ยงดูเด็กเราหมายถึงการให้ความเอาใจใส่ ให้อาหาร และการดูแลสุขอนามัย การเลี้ยงดูโดยมีความเข้าใจจึงรวมถึงมีความผูกพัน การให้ความคุ้มครองทั้งทางกาย และจิตใจ

การอบรมดูแลเราหมายถึงการที่บุคคลใกล้ชิดปฏิบัติ จัดการใดๆที่จะทำใหเด็กที่อยู่ในใตการอบรมนั้นได้มีการพัฒนาการทางกาย และความสัมพันธ์ทางจิตใจต่อสังคมแวดล้อมได้อย่างถูกต้อง ซึ่งรวมถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กนั้นด้วย

การอบรมดูแลเป็นการเตรียมตัวให้เด็กในชั้นแรกเพื่อให้เขาสามารถพัฒนาต่อไปเองได้อีก เมื่อเขาต้องออกไปเผชิญกับปัญหาท้าทายเขาจะสามารถเลือกที่จะต่อสู้ได้เอง

หากพ่อแม่การอบรมดูแลเด็กให้เขามีความเข้มแข็งได้ในขั้นต้น เมื่อเด็กนั้นโตขึ้นเขาจะออกไปเผชิญกับปัญหาท้าทาย ซึ่งเขาจะสามารถต่อสู้ได้อย่างมั่นใจ

การสร้างเสริมเราหมายถึงการที่ทารกและเด็กเล็กเรียนรู้ที่จะรู้จัก "โลก" ที่แวดล้อมรอบตัวเอง เรียนที่จะรู้จักประสบการณ์ที่เกิดซ้ำมาเสมอ ความรู้สึกที่เขามี และจดจำไว้ การสร้างเสริมนั้นรวมถึงการสร้างเสริมตัวเองของเด็กด้วย ซึ่งนับเป็นรากฐานที่เขาจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ต่อตนเอง ต่อคนข้างเคียง และโลกโดยรอบตัวเขา

การเติบโตอย่างเข้มแข็งด้วย ความผูกพัน พ่อแม่ควรจะทำอย่างไร

พ่อแม่มีสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว

พ่อแม่มีสิ่งธรรมชาติเหล่านี้ติดตัวมาแล้ว ซึ่งจะช่วยให้คุณมีแนวทาง

- คุณจะเข้าใจลูกโดยห่างจากเขาประมาณ 20 ซม เพราะเขาจะมองเห็นคุณได้ชัดที่สุด
- คุณทำเสียงตามที่เขาทำ หรือพูดเป็นท่วงทำนอง ซึ่งจะช่วยให้เขาพัฒนาการด้านภาษา
- การมองด้วยสายตาน่าเอ็นดูทำให้คุณรู้สึกรักและมีความต้องการดูแลเขา

พ่อแม่มีความจำเป็นต้องมีเวลา

เวลาเพื่อที่จะปรับตัวเองเพื่อรับหน้าที่ เวลาที่คุณจะค้นเคยกับทารกที่เกิดมา กับความเป็นตัวของเขา และสำหรับรู้จักกัน

- เด็กต้องการเวลาจากพ่อแม่เด็กแต่ละคนมีความต้องการไม่เท่ากัน และขึ้นกับว่าเขามีพี่น้องหรือไม่
- พ่อแม่ต้องการเวลาเพื่อกิจการงานต่างๆ เวลาสำหรับตัวเอง และเพื่อนกันและกันด้วย
- บุคคลใกล้ชิดที่ผูกพันกับเด็กจะชวนให้เขามีความสุข เรียกเรื่องความสนใจ และให้รู้สึก่า “เขาดีพอ”

พ่อแม่จำเป็นต้องได้รับความเข้าใจ และเห็นคุณค่าจากสภาพแวดล้อม

การเลี้ยงดูทารกและ เด็กเล็กเป็นงานที่ก่อให้เกิดความสุขและพอใจ แต่นับเป็นงานที่ใหญ่สำหรับพ่อแม่ทุกคน การหลับนอนตอนกลางคืนถูกรบกวน พ่อแม่จะรู้ได้อย่างไรว่าลูกร้องทำไม คุณจึงต้องการสิ่งแวดล้อมที่เข้าใจ รับรู้และอาจช่วยคุณแก้ปัญหาได้

พ่อแม่จำเป็นต้องมีเครือข่าย

เครือข่ายเป็นที่แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็น สามารถช่วยโดยผู้เชี่ยวชาญอาชีพ แม้เพียงการสนทนาก็อาจช่วยได้ในบางครั้ง

หากเกิดขึ้นในบรรยากาศที่ให้ความไว้วางใจก็จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นและความสามารถในการดูแลเลี้ยงดูลูกได้ คุณจะได้เรียนรู้ว่าจะเชื่อความรู้สึกได้เมื่อไร ในบางกรณีอาจสามารถช่วยงานบ้านซึ่งเป็ภาระได้

หากเกิดกรณีที่พ่อแม่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรต่อไปได้หรือจนปัญญา เครือข่ายอาจสามารถ ช่วยโดยที่เราเป็นผู้เชี่ยวชาญอาชีพที่จะให้ความรู้เพิ่มเติม หรือช่วยระคองไปในเวลาที่ลำบาก

ศูนย์การให้ความรู้สำหรับผู้ปกครอง Elternbildung CH

การให้ความช่วยเหลือที่ดีที่สุดสำหรับผู้ปกครอง

ทันทีที่มีลูกเกิดมา ไม่มีอะไรเหมือนเดิม

ในช่วงตั้งครรภ์พ่อแม่จะรู้ว่าอะไรยังอยู่ในกลตัวหนัก แต่พอคลอดทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลง บังคับ ในชีวิตในด้านการทำงาน และสภาพแวดล้อม ลูกอ่อนน่ารัก แต่หากเขาร้องนานหนัก หรือร้องไม่เลิกเลย หากพ่อแม่ไม่รู้เลยว่าทำอะไร เพื่อจะแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น

ศูนย์การให้ความรู้สำหรับผู้ปกครองสามารถตอบคำถามต่างๆพ่อแม่อาจมีมากมาย เช่น พ่อแม่เข้มแข็งได้อย่างไร ช่วยให้มีกำลังใจ หาวิถีทางช่วยในการเลี้ยงดูเด็ก และใช้ชีวิตประจำวัน

ศูนย์การให้ความรู้สำหรับผู้ปกครองมีกิจกรรมหลากหลาย จัดคอร์สการสอน อบรม รึ่งเดี่ยวและต่อเนื่อง จัดสนทนา แบ่งกลุ่ม และผ่านทางอินเทอร์เน็ต ยินดีรับฟังความเห็น และความต้องการของพ่อแม่ ถือเป็นองค์กรใหญ่ ซึ่งครอบคลุมองค์กรเล็กถึง 1000 องค์กรที่ร่วมงานกันในด้านนี้ในประเทศสวิส รวมจนถึงการให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ และการประกันคุณภาพงาน ศูนย์การให้ความรู้สำหรับผู้ปกครองสวิส ถือว่าเป็นเวทีให้ความรู้ ข้างสารข้อมูล ว่าด้วยกิจกรรม เอกสาร การประชาสัมพันธ์ สำหรับพ่อแม่ บุคคลากรและสื่อมวลชนในด้านนี้

คุณสามารถค้นหาเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ และ คอร์สที่บริเวณใกล้ๆคุณได้ที่

www.elternbildung.ch

มูลนิธิจาคอบส์ Jacobs Foundation

มูลนิธิจาคอบส์ซึ่งถูกตั้งขึ้นโดยนักธุรกิจ นายเคลาส์ เจ ยาคอบส์ (Klaus J. Jacobs) ในปี 1988 ตั้งอยู่ในเมืองซูริค โดยมีจุดมุ่งหมายคือส่งเสริมการเลี้ยงดูเด็กในรูปแบบสร้างเสริมการพัฒนา การเด็ก „Productive Youth Development“ (PYD) และได้มีประสบการณ์ในด้านส่งเสริม การเลี้ยงดูเด็กในรูปแบบสร้างเสริมการพัฒนาการมานานปี ทั้งด้านวิชาการ และด้านการปฏิบัติ โดยที่เห็นการเลี้ยงดูเด็กในรูปแบบการสร้างเสริมการพัฒนาการที่ได้รับการส่งเสริมโดยการเพิ่มความมั่นใจให้แก่เด็ก และเยาวชนเป็นหลัก มูลนิธิบรรณาคณะที่จะส่งเสริมงานด้านนี้ในมวลกลุ่มใหญ่ และได้อุทิศเงินลงทุน 200 ล้านยูโรให้แก่ มหาวิทยาลัย Jacobs University Bremen (2006) ซึ่งนับเป็นสนับสนุนของเอกชนในระดับสูงยิ่ง

จากความเชื่อมั่นว่า ส่งเสริมการเลี้ยงดูเด็กในวัยเยาว์มีผลต่อการพัฒนาการของเด็กอย่างยิ่ง มูลนิธิจึงถือเป็นหน้าที่ ที่จะให้ส่วนรวมได้ตระหนักถึงสำคัญของการพัฒนาการ การวิจัย และ วางแนวทางดำเนินการสร้างเสริมการปฏิบัติด้านในรูปแบบต่างในขอบข่ายประเทศที่ใช้ภาษาเยอรมัน มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว โดคนที่เห็นที่ยอมรับโดนทั้วไปด้วยบทบาทของพ่อแม่ในช่วงแรกของ ชีวิตทารกที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการของเด็กอย่างยิ่ง มูลนิธิจึงเห็นการส่งเสริมการเลี้ยง ดูเด็กในรูปแบบสร้างเสริมการพัฒนาการในระดับครอบครัว เช่นในโครงการที่จะสนับสนุนความ สามารถของพ่อแม่ที่ด้วยโอกาส หรือได้รับการศึกษาไม่มากในการอบรมเลี้ยงดูลูกอ่อนของตน การรณรงค์ว่าด้วย “เติบโตอย่างแข็งแรงด้วยความผูกพัน” นี้เป็นก้าวที่สำคัญอย่างยิ่งในแนวทาง ของเรา

ลิงค์ที่น่าจะมีประโยชน์

ศูนย์การให้ความรู้สำหรับผู้ปกครอง
ให้คำปรึกษาสำหรับพ่อแม่
สายด่วนสำหรับผู้ปกครอง

สำนักงานคุ้มครองเด็กสวิส
องค์กรเพื่อเด็ก
สำนักงานเพื่อครอบครัว
สมาพันธ์สถานเลี้ยงดูเด็กเล็กแห่งสวิส
ศูนย์กลางครอบครัว
ศูนย์ผู้ปกครอง
ทำงานได้ ดูแลครอบครัวได้ด้วย
ผู้เลี้ยงดูบุตรคนเดียว
พ่อ
ล็อบบี้เด็ก
คำถามว่าด้วยการเงิน
ครอบครัวต่างวัฒนธรรม
คำถามอื่นๆ
แบบทดสอบความเข้มแข็งของพ่อแม่

การดูแลเด็กตามบ้านในสวิส
ลูกแฝด
เด็กร้อง
สายด่วนสำหรับผู้ปกครองมีปัญหา
มูลนิธิเด็ก และความรุนแรง

www.elternbildung.ch
www.muetterberatung.ch
www.elternnotruf.ch,
Tel. 044 261 88 66
www.kinderschutz.ch
www.projuventute.ch
www.profamilia.ch
www.kitas.ch
www.muetterzentrum.ch
www.sveo.ch
www.plusplus.ch
www.einelternfamilie.ch
www.vaeter.ch
www.kinderlobby.ch
www.budgetberatung.ch
www.binational.ch
www.familienhandbuch.ch
www.elternbildung.zh.ch/
elternstaerkentest
www.tagesfamilien.ch
www.zwillinge.ch
www.schreibbabyhilfe.ch
www.muetterhilfe.ch
www.kunderundgewalt.ch

คุณจะพบรายชื่อหนังสือที่น่าอ่านได้ที่ [Website www.elternbildung.ch](http://www.elternbildung.ch)

ความคิด และมีพันธมิตร: ศูนย์การให้ความรู้สำหรับผู้ปกครอง/Elternbildung CH, Zürich
พันธมิตรและเนื้อหา: Margrit Hungerbühler-Räber, Kathrin Keller-Schuhmacher, F-NETZ Nordwestschweiz, Basel
ที่ปรึกษาทางวิชาการ: Dr. Joachim Bensele, Dr. Julia Berkic, Dr. Rüdiger Posth
เนื้อหา: Ueli Gröbli, Lupsingen
กราฟิค: Peter Lichtensteiger, Zürich
แปล: Interserv AG, Zürich
ภาพประกอบ: Werbeagentur Schultze, Walther und Zahel, Nürnberg
พิมพ์: Triner AG, Schwyz
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง: Marlies Bieri, Rita Bieri, Sabine Brunner, Adelheid Debrunner, Viviane Fenter, Pia Fontana, Margrit Geertsen, Sandro Giuliani, Gaston Haas, Daniel Habegger, Madeleine Lüdi, Maya Mülle, Elisabeth Schneider, Andy Tschümperlin, Urs Ziegler
© 2010

โครงการร่วระหว่าง Elternbildung CH และมูลนิธิ Jacobs Foundation

มูลนิธิ Jacobs Foundation
Seefeldquai 17
P.O. Box
CH-8034 Zürich

Elternbildung CH
Steinwiesstrasse 2
CH-8032 Zürich

โทรศัพท์: +41 44 388 61 26
โทรสาร: +41 44 388 61 37

+41 44 253 60 60
+41 44 253 60 66

www.jacobsfoundation.org

gf@elternbildung.ch
www.elternbildung.ch

JACOBS
FOUNDATION

parental education ch

เราขอขอบคุณองค์กรที่ได้ให้ตามสนับสนุนโครงการ"เติบโตอย่างแข็งแรงด้วยตามผูกพัน" ต่อไปนี้

สำนักงานแห่งรัฐBundesamt für Migration, สำนักงานแห่งรัฐBundesamt für Sozialversicherung, บริษัท SevenOneMedia (Schweiz) AG,

 Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Eidgenössisches Justiz- und Polizeidepartement EJPD
Département fédéral de justice et police DJP
Bundesamt für Migration BMD
Office fédéral de migration OFM

บริษัท Victorinox, ได้รับการสนับสนุนจากKanton Zug

Supported by the
Canton of Zug